

מסורת הש"ס

משילין פרק חמישי ביצה

לז

עין משפט
גזר מצוה

(א) [שבת קט: ב] (ג) רש"י
מ"ו, (א) [לעיל ב: לה:]
(ד) [ז"ל תמלך, (א) [ג]י
הערוך אלא, (ו) שבת מ.
וכל הסוגיא ע"ש מה
שנינו, (ז) [שבת קנד:
וה"ל, (ח) [לעיל לה: שבת
מג, (ט) שבת מג, י] שם,
(י) שבת עה, קג, קיד: קח.
קכ: קלג, קמג, סוכה לג:
כמויות ו. כבורות כה,
ז' [ז"ל וכדק, (ח) ש"ך
לע"ז,

לעזי רש"י

אגוד"ש [אגודי"ש], חד.

מוסף רש"י

פורסין מחצלת על גבי
אבנים. מפני הגשמים
שלא ימחו או לא יקבלו טמא
מאחר שמצוה נמצא
(שבת מג), מקורולות.
לחשן חד ורחיות לקיות
דכו דבר הניטל (שם),
דחוי למזגא עליהו.
להשקן, שכל הסתקן קי
היתה, יושב קלף ושקט
קלף על שמהל (שם),
מורה רבי שמעון
בפסיק רישיה ולא
ימות. לאמר אמתק רש
בהמה זו בשבת ואיך יורה
שמות דכיון דלי אפרס
שלא תמות כמתין שחי
ליה, וי אמרין דבר שאין
מתכוין מותר, כגון היס
לדפסר ליה בלא חסור,
כגון גורר אדם מטה כסא
וספסל וכלבד שלא יתכוין
לשנות מרחק, ואע"ג דלחש
למחש דילמא עבד מרחק,
כיון דלא מתכוין להבי
לדפסר לגרמה בלא מרחק
כי עבד נמי מרחק דהו
מלאכה גמורה לא מיתמיס,
אלא הכי דודאי עבד
מורה (סוכה לג).

הסם סגן כו'. כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האולר.
אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיש
יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא היו זה
גומא ומשום לה: והכל סגן. כלומר ועוד יש לשאול: באוסו הגג.

ההם תנן^(א) אבל לא את האוצר ואמר שמואל
מאי אבל לא את האוצר א"ב לא יגמור את
האוצר כולו דלמא אתי לאשווי גומות הכא
מאי התם הוא בשבת דאסור משום דחמור
אבל יום טוב דקיל שפיר דמי או דלמא התם
דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא הכא
דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והכא
תנן משילין פירות דרך ארובה ביו"ט ואמר
רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל
מוגג לגג לא ותניא נמי הכי אין ממלטלין מוגג לגג אפי' כשגגותיהן שוין
התם מאי^(ב) (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום
טוב דקיל ואתי לזלוולי ביה אבל^(ג) שבת דחמירא ולא אתי לזלוולי בה
שפיר דמי או דלמא מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא
הפסד פירות לא כל שכן הכא^(ד) (תנן) לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא
יורידם דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול
בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא
הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל
שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא יואפילו^(ה) אוירא דלכני ר'
יצחק אמר פירות הראוין ואזא ר' יצחק לשעמיה^(ו) דאמר ר' יצחק אין כלי
ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
אוירא דלכני לא הוא הדין דאפי' אוירא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות
תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי
עסקינן במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא
הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן^(ז) נותנין כלי
תחת הדלף בשבת בדרלף הראוי תא שמע^(ח) פורסין מחצלת על גבי לבנים
בשבת דאיתור מבנינא דחוי למזגא עליהו תא שמע^(ט) פורסין מחצלת
על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחויין לבית הכסא תא שמע^(י) פורסין
מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
עוקבא במישן לרב אשי התינח בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
מאי איכא לבימור לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני
ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
עליהם אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהם ובלבד
שלא יתכוין לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
סיפא ובלבד שלא יתכוין לצוד אותן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין
מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו^(כ) מורה רבי
שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי
עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד
אלא

ברמיב"ל. וא"ת והא אמרי' לעיל בסוף המביא (דף לה: ד) דטבל
מוכן הוא ששם עבד ומקנו ממון וצפרק כירה
(שבת מג) נמי לא חשבי ליה מבטל כלי מהיכנו כיון דחזו א"כ אכתי
תקשי לן דטבל אין אוירא דלכני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ
חשיבי ליה כדבר שאינו ניטל כיון
דבשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא
תקנו דאסור לפנותו בשבת דתנן
צפרק מפנין (שם קט: ב) אלל לא את
הטבל: במאי אוקימתא. פרש"י
דלא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה
צהדיא אלא מדדחיק נפשיה כי פריך
והא מוקצות נינהו ולא קאמר רבי
שמעון היא אלמא משמע ליה דאיתא
כרבי יהודה:

אלא

מוגג לגג לא ותניא נמי הכי אין ממלטלין מוגג לגג אפי' כשגגותיהן שוין
התם מאי^(ב) (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום
טוב דקיל ואתי לזלוולי ביה אבל^(ג) שבת דחמירא ולא אתי לזלוולי בה
שפיר דמי או דלמא מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא
הפסד פירות לא כל שכן הכא^(ד) (תנן) לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא
יורידם דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול
בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא
הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל
שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא יואפילו^(ה) אוירא דלכני ר'
יצחק אמר פירות הראוין ואזא ר' יצחק לשעמיה^(ו) דאמר ר' יצחק אין כלי
ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין
אוירא דלכני לא הוא הדין דאפי' אוירא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות
תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי
עסקינן במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא
הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא
להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן^(ז) נותנין כלי
תחת הדלף בשבת בדרלף הראוי תא שמע^(ח) פורסין מחצלת על גבי לבנים
בשבת דאיתור מבנינא דחוי למזגא עליהו תא שמע^(ט) פורסין מחצלת
על גבי אבנים בשבת באבנים מקורולות דחויין לבית הכסא תא שמע^(י) פורסין
מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני
הגשמים ובלבד שלא יתכוין לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב
עוקבא במישן לרב אשי התינח בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים
מאי איכא לבימור לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות
הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני
ובלבד שלא יתכוין לצוד לפלוג ולתני בדידה במה דברים אמורים שחשב
עליהם אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהם ובלבד
שלא יתכוין לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא
סיפא ובלבד שלא יתכוין לצוד אותן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין
מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו^(כ) מורה רבי
שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי
עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוין לצוד
אלא

יא א מ"י פ"כ מהל'
שבת הלכה ב ופכ"ו
הלכה טו טו"ש"ע א"ח סימן
שלג סעיף א:
יב ב ב מ"י פ"ה מהל'
י"ט הלכה ה טו"ש"ע
א"ח סימן תתקל סעיף א:
יג ד מ"י פ"ה מהל'
שבת הלכה כג כה
טו"ש"ע א"ח שם סעיף ב
וסימן שלג סעיף ז:
יד ה ד מ"י פ"ה
מהלכות שבת הלכה
כד כה טו"ש"ע א"ח סי'
שלג סעיף ח וסימן תתקל
סעיף ג:
טו ז ד מ"י פ"ה שם
הלכה כה טו"ש"ע א"ח
סימן שלג סעיף ד:
טז ז מ"י פ"ה שם הלכה
ו טו"ש"ע א"ח סימן
שלג סעיף א:

רבינו חננאל

הכא אמר רב נחמן לא
שנו אלא באותו הגג
אבל מוגג לגג אפילו
גגותיהן שוין לא, ותניא
נמי הכי, ותוב הכא
תניא לא ישלשלם בחבל
בחלונות ולא יורידם
דרך סולמות, התם משום
בטול בית המדרש מאי,
שרי או אסרי, ולא
איפשיט. מכסין פירות
בכלים מפני הדלף, ר'
יצחק אמר פירות ממש,
שאין כלי ניטל אלא לדבר
הניטל בשבת. עולא אמר
אפילו אוירא דלכני, תנן
וכן כדי יין וכדי שמן.
כלומר פירות אין לבנים
לא, ופרקינן אלו הכורות,
טבל הן שהן חשוכין
ללבנים שאינן ראוין
לאכול מהן היום, ועוד
אקשינן לר' יצחק נותנין
כלי תחת הדלף, הגה
אין פירות, ופירק בדרלף
הראוי להשתמש בהן, וכן
פורסין מחצלת ע"ג כורת
דבורים בשבת בחמה
מפני החמה ובגשמים
כ"י, ופירק כורות נמי
בדאיכא דבש בגווה שהן
פירות, ובלבד שלא יתכוין
לצוד, כלומר כשפורש
המחצלת על הכורות,
ירוחה למחצלת מעט
מחזק לנקב שנכנסין
ירוצאין בו הדבורים, כי
אם ישלשל המחצלת
בדפני הכורות במקום
הנקב, אין הדבורים יכולין
לצאת ומצא כצורה
בשבת או ביו"ט, ואע"פ
שאין במיני דבורים ניצוד.